

nene skal allerede fra børnehaven lære, at har du penge, så kan du få mad, og har du ingen, så må du se på.

Regeringen har tydeligvis stadig intet lært af Farum. Sagen viser ellers tydeligt, hvor galt det går for både økonomien og demokratiet, når det meste bliver udliciteret og unddraget demokratisk kontrol og styring.

Langt de fleste mennesker i Danmark ønsker ikke privatiseringer og markedsførelse, men ønsker fortsat fællessolidariske løsninger. Selv en Venstreborgmester er klar over det, for som Ejgil W. Rasmussen, formand for Kommunernes Landsforening, udtrykker det: »Hovedparten af befolkningen vil have kommunen til at tage sig af de ting, der skal drives i fællesskab.«

Der er behov for, at vi nu sætter en ny dagsorden. De offentligt ansatte har de mest ansvarsfulde job, de tager sig af vore børn, syge og gamle, de sørger for, at vort skrald bliver fjernet og vore veje vedligeholdt. De er afgørende for, at vort samfund fungerer. Da ISS og andre private firmaer fik lov til at overtage nogle børnehaver og plejehjem, troede de, at de kunne tjene penge på det, fordi de troede på myten om de ineffektive offentligt ansatte. Men de opdagede, at de offentligt ansatte i Danmark arbejder så effektivt, at de ikke kunne tjene penge, hvis kvaliteten skulle holdes, så ISS og de andre har nu trukket sig ud igen de fleste steder.

Men på nogle områder er de private blevet. Det er dér, hvor der er penge i udlicitering, og det er der, når de private kan forringe arbejdsmiljøet. Det har de fået lov til på rengøringsområdet, hvor de ansatte simpelt hen ikke kan nå at gøre rent på den afsatte tid, og i den kollektive trafik, hvor buschaufførerne ikke kan overholde køreplanerne og ikke engang har tid til en tissepause. I stedet betaler samfundet regningen – ikke kun i form af dårligere velfærd, men også som følge af de mange syge og nedslidte medarbejdere.

Enhedslisten vil den anden vej: vi vil demokratisere velfærden. Vi vil give de ansatte og brugerne ret til selv at tilrettelægge arbejdet. Vi vil ansætte nogle af de alt for mange arbejdsløse og fordele arbejdet, så man ikke bliver nedslidt, og borgerne kan få en ordentlig velfærd, og vi vil have glade mennesker i stedet for nedslidte og arbejdsløse mennesker.

Jann Sjursen (KRF):

De internationale spørgsmål har præget denne folketingsssamling, og det er ikke så mærkeligt endda.

Først og fremmest har det selvfølgelig været EU-formandskabet, som har præget samlingen, og man må sige, at det lykkedes at få udvidelsen i hus og få beseglet EU som et stærkt fællesskab i et nyt Europa. Nu kan vi endelig få realiseret EU's vision om fred gennem politisk og økonomisk samarbejde i et helt Europa. Stadig flere lande bliver medlemmer, og vi hilser fra Kristeligt Folkepartis side udvidelsen velkommen. Regeringen har en meget stor andel i, at udvidelsen lykkedes, og at tingene faldt på plads på topmødet i København, og det vil vi gerne kvittere for fra Kristeligt Folkepartis side.

Men jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at udvidelsesprocessen ikke er slut. Vi har endnu tilbage at se resultatet af alle folkeafstemningerne, og at de nye medlemslande formelt træder ind i fællesskabet og bliver en ligeværdig del af det. Der var også spørgsmål, som ikke blev klaret i forbindelse med topmødet i København, og som afventer deres endelige løsning. Det gælder ikke mindst de budgetreformer, som er helt nødvendige, for at fællesskabet også kan fungere på længere sigt, og det gælder ikke mindst diskussionen om landbrugspolitikken, som først for alvor finder sted i 2006. Først når de spørgsmål kommer på bordet igen, får vi for alvor at se, om man vil fællesskabet i EU – om man virkelig vil et ligeværdigt fællesskab, hvor man deler med hinanden, også i økonomisk forstand.

Konventionsdiskussionen og den efterfølgende regeringskonference kommer også til at præge den kommende folketingsssamling, og vi vil fra Kristeligt Folkepartis side gerne tage imod den invitation til at diskutere et forhandlingsgrundlag for regeringen under regeringskonferencen, der lå i statsministerens redegørelse tidligere i dag. Vi mener, det er helt afgørende, at der bliver bygget bro mellem en bredere kreds af Folketingets partier, før regeringskonferencen formelt går i gang, så regeringen kan deltage i drøftelserne på en solid baggrund.

Vi mener imidlertid også, det er vigtigt, at der bliver bygget bro mellem regering og Folketing på den ene side og befolkningen på den anden side. Det vil sige, at der skal lægges an til en bred folkelig debat om både det, der kommer ud af konventets arbejde, og de forhandlinger, som senere skal pågå under regeringskonferencen.